

การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน WhatsApp สำหรับการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

An Application of WhatsApp with Thai as a Foreign Language Learning

สุรีเนตร จารัจรงค์เกียรติ และ เอ่อ เสี่ยวหลิง

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยาง ประเทศไทยสิงคโปร์

Sureenate Jaratjarungkiat and He Xiaoling

School of Humanities

Nanyang Technological University, Singapore

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันส่งข้อความ (Messaging application) สำหรับการเรียนภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยาง (Nanyang Technological University) ประเทศไทยสิงคโปร์ ซึ่งลงทะเบียนเรียนนิรนภารภาษาไทยในระดับปีนสูง จำนวน 38 คน

ลักษณะของการจัดกิจกรรมเป็นการมุ่งให้นักศึกษาได้ฝึกภาษาอกห้องเรียน โดยเน้นทักษะด้านการฟังและการพูด ผู้เรียนจะต้องจับคู่กันเพื่อฝึกการแสดงและตอบโดยการส่งข้อความเสียงผ่านแอปพลิเคชัน WhatsApp คู่สนทนากำลังมีทั้งผู้เรียนที่เรียนอยู่ในระดับเดียวกันและระดับที่สูงกว่า หลังจากเสร็จสิ้นการสนทนา ผู้เรียนต้องส่งแบบฟอร์มคำตามที่ต้องได้บันทึกคำตอบแล้วและส่งไฟล์เสียงที่ได้สนทนากันมาให้ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องในด้านต่าง ๆ เช่น การออกเสียง ความหมายสมในภาษาไทย และไวยากรณ์ ผลจากการจัดกิจกรรมพบว่าผู้เรียนร้อยละ 95 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมนี้ และแนะนำให้มีกิจกรรมนี้อีกในอนาคต

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมกัน เทคโนโลยีการศึกษา การเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ภาษาไทย

Abstract

This presentation aims to demonstrate the integration of Messaging application with Thai as a foreign language learning in details. The sample was a group of 38 undergraduate students of Nanyang Technological University in Singapore, which registered for beginning Thai language course.

The learning activities were designed to encourage the outside-of-classroom practicing on listening and speaking skills. Learners would have to practice questioning and responding with their partners within the same or higher levels using voice and text messaging via a Messaging application named “WhatsApp”. Students would then submit the answer sheet and audio files extracted from chat log to the instructor for feedback on pronunciation, language usage or grammatical issues when the activity was completed. The survey showed that 95% of the respondents was satisfied with the activity and would like to participate again in the future.

Keywords: Collaborative learning, Educational technology, Mobile learning, Thai language

1. บทนำ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา การเรียนการสอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยาง (Nanyang Technological University) ในประเทศไทย ถือว่าได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ และในปีการศึกษาปัจจุบัน (พ.ศ. 2558 - 2559) มีจำนวนนักเรียนมาลงทะเบียนเรียนมากกว่า 250 คน โดยมีจำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องประมาณ 20 คน

การที่มีนักศึกษาชาวต่างชาติสนใจมาเรียนภาษาไทยเป็นจำนวนมากเช่นนี้ ถือเป็นเรื่องที่น่ายินดี แต่หากจำนวนผู้เรียนภาษาไทยในแต่ละห้องเรียนมีจำนวนมากเกินไป อาจทำให้เกิดปัญหาบางประการ ได้ เช่น นักศึกษาไม่มีโอกาสได้ฝึกภาษาในเวลาเรียนอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะด้านภาษาพูด เนื่องด้วยชั้วโมงเรียนอันจำกัด เพราะหลักสูตรภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ เปิดสอนเป็นหลักสูตรระดับ 4 รายวิชาละ 36 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาเท่านั้น ซึ่งในระยะเวลาดังกล่าว นักศึกษาจะต้องเรียนครบหั้ง 4 ทักษะ คือ พัง พูด อ่าน และเขียน (Centre for Modern Languages, 2015)

นอกจากนี้ โดยปกติในห้องเรียนขนาดใหญ่ก็มักจะมีผู้เรียนที่มีทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันมาเรียนอยู่ร่วมกัน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่ตามมาอีกประการหนึ่ง คือ เรื่องความไม่สมดุลของการเรียนรู้ในห้องเรียน เช่น ในกิจกรรมที่เน้นทักษะภาษาพูด ผู้เรียนที่มีทักษะทางภาษาดีกว่า ก็จะมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้นำในการออกเสียง เนื่องจากมีความมั่นใจและไม่เขินอาย จึงทำให้มีโอกาสฝึกพูดมากกว่าผู้เรียนคนอื่น ๆ ในทางกลับกัน ผู้เรียนที่มีทักษะด้อยกว่า ก็มีแนวโน้มที่จะพูดน้อยหรือเงียบ เพราะเขินอายหรือไม่มั่นใจ ว่าตนเองพูดถูกหรือผิด ทำให้โอกาสที่จะฝึกภาษาในห้องเรียนมีน้อยตาม ท้ายที่สุดแล้ว ก็อาจจะส่งผลให้มีแรงจูงใจในการเรียนที่ลดลงด้วย (Fitze, 2006 ข้างถัดใน Yang et al., 2012)

ไม่เพียงเท่านี้ การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศไทยสิงคโปร์ก็ยังประสบปัญหาอีกประการหนึ่ง เช่นเดียวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คือ เมื่อผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ผู้คนโดยรอบใช้ภาษาต่างประเทศกันนั้น ๆ ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ก็ทำให้โอกาสในการฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการสื่อสารทำได้ยาก (Yang & Chang, 2007 ข้างถัดใน Yang et al., 2012, p. 450)

ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษาหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ข้างต้น เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบร่วมกับความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาหรือเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษาโดยการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่นการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสาร (Computer-mediated-communication: CMC) ผลการศึกษาจากการงานวิจัยต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นแนวโน้มที่เป็นไปในทางเดียวกันว่าการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสารนี้สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนสอนภาษาต่างประเทศได้จริง ทั้งในแง่ของการเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

และเน้นการทำงานร่วมกัน อีกทั้งยังเพิ่มโอกาสในการพูดและแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนให้มีมากขึ้น ด้วย (Grunberg & Armellini, 2004; Greany, 2002; Holiman & Scanlon, 2006; Ingram, Hathorn & Evans, 2000; Wang & Woo, 2007 อ้างถึงใน Yang et al., 2012, p. 450)

นอกจากนี้ ยังมีอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ได้รับความสนใจมาก เช่นกันในปัจจุบัน ได้แก่ เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับอุปกรณ์พกพาต่าง ๆ (Mobile devices) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้สมาร์ทโฟน (Smartphones) ซึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และมีการใช้งานอย่างแพร่หลาย อีกทั้งระบบเครือข่ายไร้สายพื้นฐาน (Wireless network infrastructure) ก็ยังได้รับการพัฒนาให้มีความครอบคลุม ในทุกพื้นที่ และยังมีประสิทธิภาพสูงอีกด้วย ทำให้คนทั่วไปตระหนักรถึงความสำคัญและความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีนี้ และสามารถใช้ประโยชน์จากสมาร์ทโฟนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การที่ผู้เรียนมีโทรศัพท์มือถือที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้ดีนั้น ก็ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลออนไลน์ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก快捷 เนื่องจากสามารถใช้งานได้ทุกที่ และทุกเวลา

หากกล่าวถึงการใช้งานโทรศัพท์มือถือทุกวันนี้ พบร่วมกับการใช้งานออนไลน์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบนหน้าจอที่ได้รับความนิยมสูง ได้แก่ การส่งข้อความสนทนาออนไลน์แบบที่เรียกว่า “Instant messaging” ซึ่งมีเทคโนโลยีที่เอื้อให้คู่สนทนาระดับสองฝ่ายสามารถส่งข้อความโดยติดกันได้ทันที ในเวลาเดียวกัน หรือที่เรียกว่า การสื่อสารแบบซิงโครนัส (Synchronous communication) การสื่อสารแบบนี้คล้ายกับการสนทนากฎหมายกันในเว็บไซต์ แต่ถ้าหากคู่สนทนาฝ่ายหนึ่งไม่สะดวกหรือไม่ว่างที่จะตอบกลับขณะที่อีกฝ่ายส่งข้อความสนทนาเข้ามา เทคโนโลยีนี้ก็ยังอำนวยความสะดวกให้ผู้ตอบสามารถเลือกตอบกลับในเวลาใดก็ได้ที่ตนเองพึงออม การที่ไม่ได้สนทนาโดยติดกันในทันที เช่นนี้ ถือว่าเป็นการสื่อสารแบบอะซิงโครนัส (Asynchronous communication)

Amry (2014) และ Bansal & Dhananjay (2014) ได้เสนอว่าการนำโปรแกรมการสนทนาออนไลน์อย่างแอปพลิเคชัน WhatsApp มาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ทำให้เกิดประโยชน์หลายประการ เช่น ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง มีความใกล้ชิดกันมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันได้

ผู้เขียนจึงเห็นว่าหากนำข้อดีของเทคโนโลยีข้างต้นมาปรับประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีสาขาวิชาลักษณะเทคโนโลยีนั้นยัง ก็น่าจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกภาษาจำนวนมากขึ้น ซึ่งก็น่าจะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังที่ได้นำเสนอไว้ในตอนต้นได้

บทความนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยนำมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยางในประเทศไทยสิงคโปร์ เทคโนโลยีที่เลือกนำมาใช้ ได้แก่ การส่งข้อความสนทนาออนไลน์แบบ “Instant messaging” และแอปพลิเคชันที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ WhatsApp จำนวนกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะบริณญาติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยาง ประเทศไทยสิงคโปร์ ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยในระดับพื้นฐานจำนวน 38 คน

บทความนี้แบ่งเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 บทนำ ตอนที่ 2 ลักษณะของแอปพลิเคชัน WhatsApp และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตอนที่ 3 การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน WhatsApp ในการเรียนการสอนภาษาไทย และตอนที่ 4 บทสรุปและอภิปรายผล

2. แอปพลิเคชัน WhatsApp และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

WhatsApp เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ในการสนทนาออนไลน์ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยสามารถส่งข้อความได้ตอบกันได้ทันที หรืออาจจะทิ้งข้อความไว้ให้อีกฝ่ายตอบกลับในเวลาใดก็ได้ที่สะดวก อีกทั้งคุ้นเคยกับรูปแบบสื่อสารที่หลากหลาย เช่น ภาพ เสียง หรือภาพเคลื่อนไหว ผ่านแอปพลิเคชันนี้ได้ด้วย ตัวแอปพลิเคชัน WhatsApp เองก็สามารถทำงานได้ในระบบปฏิบัติการที่หลากหลาย เช่น iOS หรือ Android และแอปพลิเคชัน WhatsApp นี้ถือว่าได้รับความนิยมสูงมากในปัจจุบัน โดยมีผู้ใช้งานมากกว่าหนึ่งพันล้านคนทั่วโลก (WhatsApp, 2016)

ในประเทศไทย แอปพลิเคชัน WhatsApp ถือเป็นแอปพลิเคชันสนทนาออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยมีผู้ใช้งานมากถึงร้อยละ 46 ของจำนวนประชากร (Statista, 2016) ซึ่งถือว่าสูงที่สุดในบรรดาแอปพลิเคชันสื่อสังคมออนไลน์ทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบัน

รูปที่ 1: การเปรียบเทียบแอปพลิเคชันส่งข้อความต่าง ๆ ที่มีในปัจจุบัน

	 WhatsApp	 Facebook Messenger	 Line	 WeChat	 KakaoTalk	 Skype	 Hangouts
Version (iOS)	2.12.2	27.0	5.1.2	6.1.5	4.6.7	5.12.2	3.1.0
Text chat	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Voice message	✓	✓	✓	✓	✓	-	-
Voice call	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Video message	pre recorded	✓	✓	✓	pre recorded	✓	pre recorded
Video Call	-	-	✓	✓	-	✓	✓
Chatlog download	yes with media files	copy / paste from PC, can only download video	yes but not with media files	yes, text and photo only	yes with media files	copy / paste from PC, no media files	copy / paste from PC, text only

ที่มา: รวบรวมจาก Apple App Store (2015)

แอปพลิเคชัน WhatsApp รุ่นที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน มีคุณสมบัติที่น่าสนใจหลายประการที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาต่าง ๆ ได้ ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นว่าแอปพลิเคชันนี้ไม่เพียงแต่จะส่งข้อความที่เป็นตัวอักษรหากันได้เท่านั้น แต่ยังสามารถส่งรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว หรือข้อความเสียง ไปยังกลุ่มเครือข่ายทางสังคม (social network) ของผู้เรียนได้อีกด้วย อีกทั้งผู้ใช้ยังสามารถสร้างกลุ่มเสมือนขึ้นมาในแอปพลิเคชันเพื่อใช้ในการสื่อสารกับสมาชิกภายในกลุ่มได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว นอกจากนี้ ก็ยังสามารถดาวน์โหลดประวัติการสนทนา (Chatlog) ซึ่งประกอบด้วยข้อความตัวอักษร รูปภาพ หรือแม้กระทั่งข้อความเสียงที่ส่งหากันมาเก็บไว้ได้ โดยคุณสมบัติประการสุดท้ายนี้ หากผู้สอนให้ผู้เรียนส่งข้อความที่ผู้เรียนคุยกันมายังอีเมลของผู้สอน ผู้สอนก็จะสามารถตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาขณะที่ผู้เรียนกำลังสนทนา กันได้ โดยที่ผู้สอนไม่จำเป็นต้องเข้าไปอยู่ในกลุ่มการสนทนานั้น ๆ

การที่ WhatsApp เป็นแอปพลิเคชันที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในประเทศไทยและมีคุณสมบัติที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนภาษาหลายประการ เช่น การส่งข้อความที่เป็นตัวอักษรและเสียงหากันได้ หรือการดาวน์โหลดประวัติการสนทนาอีกมาได้ ถือเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเลือกใช้แอปพลิเคชันนี้มาช่วยในสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย

ตัวอย่างงานวิจัยที่นำแอปพลิเคชัน WhatsApp หรือแอปพลิเคชันส่งข้อความอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับ WhatsApp มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นต่างประเทศ มีดังนี้

งานวิจัยของ Gutiérrez-Colon, Gibert, Gimeno, Appel & Hopkins (2013) ได้นำเสนอการใช้ WhatsApp เพื่อนำมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวสเปน ลักษณะของ

กิจกรรมที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ คือ ผู้สอนจะส่งลิงก์ (Link) ที่ประกอบด้วยเรื่องหรือข้อความภาษาอังกฤษ ขนาดสั้นและคำตามท้ายเรื่อง (ซึ่งมีทั้งคำตามแบบตัวเล็กและคำตามปลายเปิด) ให้ผู้เรียนผ่านทาง WhatsApp เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการอ่านภาษาอังกฤษและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านผ่านระบบออนไลน์ ผลการศึกษาพบว่าข้อดีของการใช้ WhatsApp มีหลายประการ เช่น ผู้เรียนได้มีโอกาสในการอ่านภาษาอังกฤษบ่อยขึ้น ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น และเป็นกิจกรรมที่สามารถทำในเวลาใดก็ได้ เป็นต้น

งานวิจัยของ Castrillo, Bárcena & Martín-Monje (2014) ผู้นำเสนอผลจากการนำแอปพลิเคชัน WhatsApp มาใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาวสเปนจำนวน 85 คน ซึ่งเรียนภาษาเยอรมันในระดับพื้นฐาน งานวิจัยนี้ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้ WhatsApp ผ่านประวัติการสนทนາ โดยศึกษาว่าผู้เรียนมักจะส่งข้อความหากันในวันและเวลาใด ตลอดจนศึกษาเนื้อหาที่ผู้เรียนคุยกันผ่านข้อความที่เป็นตัวอักษรซึ่งผู้เรียนได้พิมพ์หากันเป็นภาษาเยอรมัน ผลการศึกษาพบว่า นอกจากเนื้อหาไปรษณีย์ใน การสร้างปฏิสัมพันธ์ในทางสังคมแล้ว การสื่อสารผ่าน WhatsApp ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันและกันด้วย เช่น ผู้เรียนมีการขอให้ครูสอนหน้าอีกฝ่ายช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาให้ และยังมีการอธิบายคำศัพท์ที่ครูสอนหน้าอีกฝ่ายไม่เข้าใจด้วย

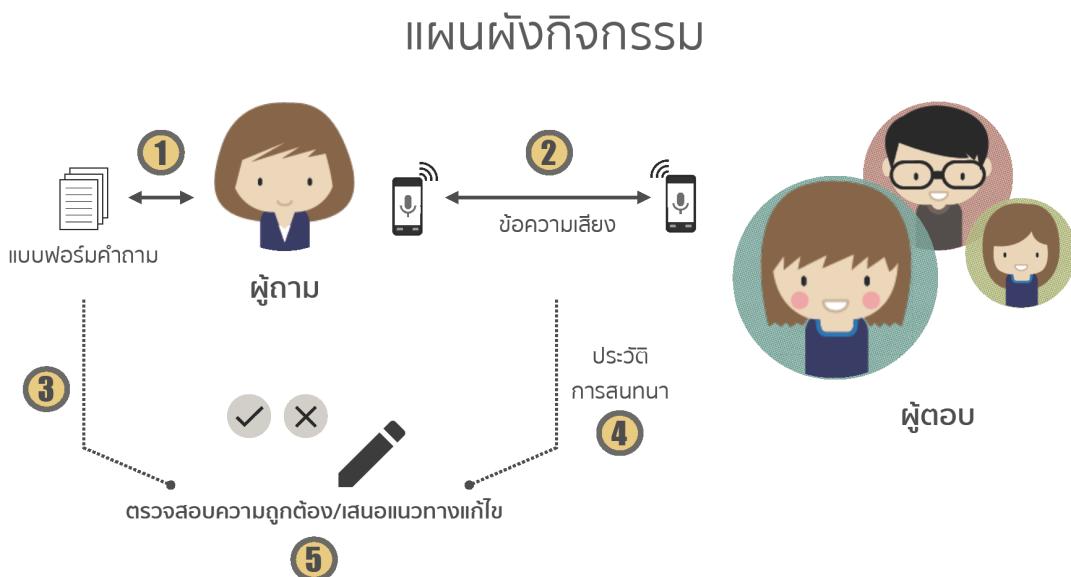
นอกจากนี้ ก็ยังมีงานวิจัยของ Liu (2014) ที่เสนอการใช้แอปพลิเคชัน WeChat ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันส่งข้อความแบบหนึ่งที่คุณสมบัติการทำงานคล้าย WhatsApp และเป็นที่นิยมในประเทศไทย งานวิจัยนี้เสนอแนวทางการประยุกต์ใช้ WeChat กับผู้เรียนชาวจีนในวิชาภาษาอังกฤษ โดยเสนอให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) ผ่านการส่งข้อความเสียงที่อยู่ในแอปพลิเคชัน WeChat และหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม ผู้เรียนก็จะสามารถแสดงความคิดเห็น (comment) ร่วมกันผ่านการใช้ WeChat 'moments' (ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการพิมพ์ข้อความแสดงความคิดเห็นให้ภาพหรือข้อความที่มีผู้พิมพ์แสดง (post) ไว้ในแอปพลิเคชัน Facebook) ผลที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมพบว่าผู้เรียนร้อยละ 83 เห็นถึงประโยชน์ของการใช้ WeChat เช่น แอปพลิเคชันนี้เอื้อให้ผู้เรียนสามารถรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้ ก่อนที่จะส่งข้อความเสียงไปหาครูสอนหน้าอีกฝ่าย

ผู้เรียนสังเกตว่างานวิจัยที่ผ่านมาซึ่งศึกษาการใช้แอปพลิเคชันส่งข้อความในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ส่วนใหญ่จะมุ่งนำเสนอไปที่ผล ประโยชน์ หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมเป็นสำคัญ หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่างานวิจัยที่มุ่งเสนอวิธีการหรือแนวทางในการนำแอปพลิเคชัน WhatsApp มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรมหรือให้รายละเอียดว่าทำอย่างไรบ้าง ในแต่ละขั้นตอนนั้น ยังมีอยู่น้อยมาก ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงสนใจที่จะเน้นการนำเสนอในประเด็นดังกล่าว

3. การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน WhatsApp ในการเรียนการสอนภาษาไทย

การประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน WhatsApp ในการเรียนการสอนภาษาไทยที่มหा�วิทยาลัยเทคโนโลยีนันยางนี้ เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาฝึกการฟังและการพูดนอกห้องเรียนหรือให้ทำเป็นการบ้าน กิจกรรมที่จัดในแต่ละครั้ง มีขั้นตอนซึ่งสุ่ปได้ตามแผนผังที่ปรากฏในรูปที่ 2

รูปที่ 2: แผนผังกิจกรรม



รูปที่ 3: ตัวอย่างแบบฟอร์มคำถ้าที่แจกผู้เรียน

Question (คำถาม)	Friend 1 (เพื่อนคนที่ 1)	Friend 2 (เพื่อนคนที่ 2)	Friend 3 (เพื่อนคนที่ 3)	Friend 4 (เพื่อนคนที่ 4)	Friend 5 (เพื่อนคนที่ 5)
1. khun pen phâuying râach phûuchaaay (คุณเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย)					
2. khun châech ?aray (คุณชื่อว่าอะไร)					
3. khun naamsakun ?aray (คุณนามสกุลอะไร)					
4. khun pen khon Singapore chây máy (คุณเป็นคนสิงคโปร์ใช่ไหม)					
5. khun ?aaýu thâwraý (คุณอายุเท่าไหร่)					
6. khun mii fæen lœew yaŋ (คุณมีไฟบ้านอย่างไร)					
7. khun hâw máy (คุณหัวใจ)					

รูปที่ 4: ตัวอย่างแบบฟอร์มคำถามที่ผู้เรียนส่งกลับมาให้ผู้สอนตรวจ

Question	yourself	Pearlynn	Teik Ting
1. khun châe ?aray lé naamsakun ?aray	chân châet Shihán lé naamsakun Abdul Halim khâ. bâan khâoñ chân yûu nay Pasir Ris khâ.	chân châet Pearlynn lé naamsakun Loh khâ. bâan khâoñ chân yûu Eunos.	phâm châet Teik Ting lé naamsakun Ng khâop. bâan khâoñ phâm yûu thi Penang
2. bâan khâoñ khun yûu thiinây			
3. khrâwpkhrua khun mii kii khon	khrâwpkhrua khâoñ chân mii cét khon khâ.	khrâwpkhrua chân mii hâa khon.	khâwpkhrua phâm mii hâk khon khâop
4. khun pen lûuk khon thiî thâwraý	chân pen lûuk khon thiî khâ.	chân pen lûuk khon diau	phâm pen lûuk khon lék kh
5. khun châap kin ?aahâan ciin sii ?aahâan Thai mâak kwâa	chân châap kin ?aahâan Thai mâak kwâa ?aahâan ciin khâ.	?aahâan Thai	phâm châap kin ?aahâan Thai mâak kwâa ?aahâan ciin
6. khun khœy pay thiaw krunthêep chây máy	mây chây khâ.	khœy mây chây	chây
7. khun châap sii ?aray bâan	chân châap sii khâaw lé sii fâa khâ.	chân châap sii müay khêm	phâm châap sii khâaw lé sii fâa khêm

จากแผนผังกิจกรรมที่งประภูมิในรูปที่ 2 ข้างต้น เริ่มต้นจากการที่ผู้สอนแจกแบบฟอร์มคำถาม (รูปที่ 3) ให้แก่ผู้เรียน จากนั้นผู้เรียนก็จะนำคำถามที่อยู่ในแบบฟอร์มไปถามผู้เรียนคนอื่น ๆ ผ่านแอปพลิเคชัน WhatsApp โดยการส่งข้อความเตียงหา กัน เพราะกิจกรรมนี้เน้นการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะสนทนาติดต่อกันเอง โดยที่ผู้สอนไม่ได้เข้าไปอยู่ในห้องสนทนานั้น ๆ ด้วย หลังจากผู้เรียนได้รับคำตอบจากคู่สนทนาแล้ว จะต้องนำคำตอบเหล่านั้นมากรอกในแบบฟอร์ม คำถามเดิมและส่งให้ผู้สอนตรวจ ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนจะต้องส่งประวัติการสนทนามา�ังอีเมลของ ผู้สอนด้วย ประวัติการสนทนานี้อยู่ในรูปแบบไฟล์คอมพิวเตอร์ซึ่งประกอบด้วยไฟล์เสียงที่ผู้เรียนสนทนา ตามตอบกัน โดยผู้สอนจะสามารถฟังเสียงการสนทนาของผู้เรียนได้ในขั้นตอนนี้

ขั้นสุดท้าย ผู้สอนจะตรวจสอบความถูกต้องในด้านการออกเสียง ความหมายสมในด้านการใช้ภาษาและด้านไวยากรณ์ได้จากทั้งไฟล์เสียงและแบบฟอร์มคำถ้าที่ผู้เรียนกรอกคำตอบแบบสำรวจแล้ว (รูปที่ 4) หลังจากนั้น หากผู้สอนพบข้อผิดพลาดหรือข้อควรปรับปรุง ก็จะแจ้งให้ผู้เรียนทราบ พร้อมทั้งช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในการฝึกฝนต่อไป

อนึ่ง การแจกแบบฟอร์มคำถ้าให้แก่ผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้เป็นแนวทางในการกำหนดประดิษฐ์การสอนทนาเท่านั้น และการกำหนดให้ผู้เรียนส่งแบบฟอร์มกลับคืน ก็ทำให้การตรวจวัดผลทำได้ง่ายขึ้น และอยู่ในรูปแบบเดียวกัน

การเรียนการสอนภาษาไทยระดับพื้นฐานที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยางนั้น ใน 1 ภาคการศึกษา จะมีระยะเวลา 12 สัปดาห์ หรือ 3 เดือน และผู้เรียนได้กำหนดให้มีกิจกรรมข้างต้นจำนวน 4 ครั้งด้วยกัน โดยกิจกรรมในแต่ละครั้ง จะมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 1: ลักษณะของการจัดกิจกรรมทั้ง 4 ครั้ง

ครั้งที่	ช่วงเวลา	ลักษณะคำถ้า	คุณทนา
1	สัปดาห์ที่ 2	ประโยชน์คำถ้ารูป	เพื่อนร่วมห้อง
2	สัปดาห์ที่ 4	ประโยชน์คำถ้ารูป	เพื่อนร่วมห้องซึ่งไม่เข้ากับกิจกรรมครั้งแรก
3	สัปดาห์ที่ 8	ประโยชน์คำถ้าที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเอง จากคำที่กำหนดให้	เพื่อนต่างห้อง
4	สัปดาห์ที่ 11	ประโยชน์คำถ้าที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเอง	ผู้เรียนนิชำนาญภาษาไทยในระดับที่สูงกว่า

กิจกรรมครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2

กิจกรรมครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 จะทำในช่วงสัปดาห์ที่ 3 และสัปดาห์ที่ 5 ของการเรียนการสอน และเนื่องจากเป็นการเรียนภาษาไทยในช่วงต้น คำศัพท์หรือไวยากรณ์ที่เรียนยังมีไม่นัก ในช่วงนี้ผู้เรียนยังไม่รู้คำศัพท์หรือภูมิปัญญากรณ์ที่จำกัด จึงยังไม่สามารถสร้างประโยคได้หลากหลายมาก ลักษณะของประโยคคำถ้าในกิจกรรม 2 ครั้งนี้ จะเป็นคำถ้าแบบรูปแบบรูปที่ 3

ประโยชน์คำถ้ารูปที่เลือกมา จะเป็นประโยชน์คำถ้าในชีวิตประจำวันที่นักศึกษาสิงคโปร์มักจะใช้ผิด ซึ่งมีทั้งที่ใช้ผิดเพระเกิดจากอิทธิพลของภาษาจีนและ/หรือภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนชาวสิงคโปร์ ดังตัวอย่าง

ประโยชน์คำถ้ามีคำว่า “หรือยัง” เช่น “คุณมีไฟนแล้วยัง” ผู้เรียนก็มักจะพูดผิดเป็น “คุณมีไฟนแล้วใหม่” สาเหตุที่ผู้เรียนมักใช้ผิด เกิดจากการแปลโดยตรงจากภาษาจีน “了” ซึ่งแปลว่า ‘แล้ว’ และ “吗” ซึ่งแปลว่า ‘ไหม, หรือไม่’ แต่หาก “了吗” ปรากฏร่วมกัน หากแปลเป็นภาษาไทย จะต้องพูดว่า ‘แล้ว (หรือ)ยัง’ แต่นักศึกษาชาวสิงคโปร์มักจะพูดผิดเป็น “แล้วใหม่” เช่นกัน

ส่วนตัวอย่างที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาอังกฤษ เช่น ประโยชน์ “คุณหรือใหม่” ซึ่งนักศึกษาสิงคโปร์มักจะพูดว่า “คุณเป็นหรือใหม่” โดยเติมคำว่า “เป็น” ไปในตำแหน่งหน้า “หรือ” การที่นักศึกษาพูดเช่นนี้ เป็นจากแปลมาจากโครงสร้าง [Subject + Verb to be + Adjective] ในภาษาอังกฤษ

จากทั้ง 2 ตัวอย่างข้างต้นถือเป็นการแทนที่ภาษาทางลบ (Negative transfer) หรือการแทรกแซง (Interference) ทางภาษา ซึ่งหมายถึง การที่ผู้เรียนได้ใช้กฎเกณฑ์หรือลักษณะบางประการจากภาษาแม่หรือภาษาที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน ซึ่งในที่นี้ คือ ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ นำมาแทนที่กฎเกณฑ์หรือลักษณะในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเป้าหมายแล้วเกิดข้อบกพร่อง ทั้งนี้ก็เป็นเพราะกฎเกณฑ์หรือลักษณะนั้น ๆ เป็นลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับในภาษาไทย (Appel & Muysken, 1987)

ในด้านคู่สันทนา จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าในกิจกรรมครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 เป็นภาระเพื่อนที่เรียนอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน แต่กิจกรรมครั้งที่ 2 ก็จะมีการทำหน้าที่อย่างมากกับกิจกรรมแรก เพราะนอกเหนือจากการฝึกฝนภาษาแล้ว กิจกรรมนี้ก็ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซึ่งกันและกันมากขึ้นด้วยเนื่องจากผู้เรียนที่มาเรียนภาษาไทยส่วนใหญ่มักจะไม่รู้จักกันมาก่อน เนื่องจากมาจากต่างชั้นปี ต่างคณะ และต่างสาขาวิชากัน

กิจกรรมครั้งที่ 3

กิจกรรมครั้งที่ 3 จะทำในช่วงสัปดาห์ที่ 8 ซึ่งนี้เป็นช่วงที่การเรียนการสอนผ่านมากกว่าครั้งก่อน แล้ว ในช่วงนี้ผู้เรียนจะรู้งศ์ศัพท์และกฎไวยากรณ์มากพอที่จะสร้างประโยชน์ได้หลากหลายขึ้น ประโยชน์คำถ้าในกิจกรรมนี้เป็นแบบที่ผู้เรียนสร้างขึ้นเองจากคำที่ผู้สอนกำหนดให้ เช่น คำว่า “เมื่อไหร่” “กี่โมง” “กี่ชั่วโมง” เป็นต้น แล้วให้ผู้เรียนแต่งประโยชน์คำถ้าตามจากคำเหล่านี้

กิจกรรมครั้งที่ 3 นี้ คู่สันทนาจะเป็นเพื่อนที่เรียนอยู่ต่างห้องกัน แต่ยังเรียนอยู่ในระดับพื้นฐานเหมือนกัน

กิจกรรมครั้งที่ 4

กิจกรรมครั้งที่ 4 จะทำในช่วงสัปดาห์ที่ 11 ซึ่งเป็นสัปดาห์สุดท้ายก่อนการสอบปลายภาค ช่วงนี้ เป็นช่วงที่เรียนเนื้อหาทั้งหมดแล้ว ผู้เรียนจะร่วงศัพท์และกฎไวยากรณ์มากพอที่จะสื่อสารและโต้ตอบกัน ในชีวิตประจำวันได้แล้ว เช่น การแนะนำตัวเอง การทำความรู้จักกัน การสังauważาร การซื้อของ การต่อราคา การถามทาง หรือการบอกรเวลา เป็นต้น ดังนั้น ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะมีอิสระในการสร้างประโยค คำถาวร เช่น ส่วนคู่สนทนากำลังเป็นผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงกว่า

ลักษณะของประโยคคำถาวรในกิจกรรมที่ 1 และ 2 จะเน้นการพูดประโยคคำถาวรที่สำคัญปั๊บๆ ไปช้าๆ มา เพื่อให้ผู้เรียนจำจำรูปประโยคของคำถาวรที่มากใช้บ่อยได้ ส่วนในกิจกรรมที่ 3 และ 4 ผู้เรียนจะมี อิสระในการคิดประโยคคำถาวรมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ 4 ที่คู่สนทนากำลังไม่ทราบ มาก่อนเลยว่าสิ่งที่อีกฝ่ายถาวรจะเป็นเรื่องอะไร ผู้ถาวรจึงต้องยิ่งใช้ความพยายามในการออกเสียงให้ ชัดเจนมากขึ้นหรือเรียบเรียงประโยคคำถาวรให้ถูกต้อง เพื่อที่อีกฝ่ายจะได้เข้าใจในสิ่งที่ถาวรได้

ส่วนในด้านของคู่สนทนาอีกฝ่ายหรือผู้ถาวร จะเห็นว่าจากกิจกรรมที่ 1 ถึง 4 คู่สนทนากำลังมีความ หลากหลายขึ้นเรื่อยๆ มีตั้งแต่คนที่เรียนอยู่ห้องเดียวกัน ไปจนถึงคนที่ไม่รู้จักหรือเห็นหน้ากันเลย อย่าง เพื่อนต่างห้องหรือผู้เรียนวิชาภาษาไทยในระดับที่สูงกว่า

4. บทสรุปและอภิปรายผล

บทความนี้มุ่งนำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้แอปพลิเคชันส่งข้อความสำหรับการเรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศที่เป็น ห้องเรียนขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมัณฑนา ประเทศไทยในระดับพื้นฐาน จำนวน 38 คน

ลักษณะของการจัดกิจกรรมสามารถสรุปได้ ดังนี้

กิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นการมุ่งให้นักศึกษาได้ฝึกภาษาอังกฤษห้องเรียนหรือให้ทำเป็นการบ้าน โดยเน้น ทักษะด้านการฟังและการพูดเป็นหลัก ผู้เรียนจะต้องจับคู่เพื่อการฝึกภาษาและตอบโดยการส่งข้อความ เสียงผ่านแอปพลิเคชัน WhatsApp คู่สนทนากำลังมีทั้งผู้เรียนที่เรียนอยู่ในระดับเดียวกัน และเรียนอยู่ใน ระดับที่สูงกว่า หลังจากเสร็จสิ้นการสนทนา ผู้เรียนต้องส่งทั้งแบบฟอร์มกระดาษคำถาวรที่บันทึกคำถาวร แล้วและไฟล์เสียงที่สนทนากันมาให้ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องในด้านต่างๆ เช่น การออกเสียง ความ เหมาะสมในภาษาอังกฤษ และไวยากรณ์

ดังที่กล่าวไปในตอนต้นว่าห้องเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนันยางถือว่ามีขนาดใหญ่ คือ มีห้องละประมาณ 20 คน จึงทำให้โอกาสที่ผู้เรียนทุกคนจะฝึกฝนภาษาได้อย่างทั่วถึงนั้นเป็นไปได้ยาก เนื่องด้วยเวลาเรียนที่จำกัด อีกทั้งผู้เรียนที่ไม่ได้มีทักษะทางภาษาที่ดีก็อาจจะเกิดความเบื่อ闷 ไม่มั่นใจ ไม่กล้าพูดหรือไม่กล้าออกเสียงเมื่อยูนิในห้องเรียน นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนทั้งหมดอาศัยอยู่ในประเทศสิงคโปร์ หรืออยู่ในสถานที่ที่ไม่ได้แวดล้อมไปด้วยคนที่ใช้ภาษาไทย ก็ยิ่งทำให้โอกาสในการฝึกภาษาไทยลดน้อยลงไปอีก ดังนั้นกิจกรรมการประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน WhatsApp นี้ จึงช่วยแก้ปัญหา ในเรื่องของการเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนได้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ทุกคนสามารถทำได้ทุกที่และทุกเวลา โดยมีผู้สอนซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้ควบคุมหรือตรวจสอบความถูกต้องหลังเสร็จสิ้นกิจกรรม ผ่านการตรวจแบบฟอร์มคำถามและไฟล์เสียงที่ผู้เรียนส่งกลับมา

จากล่าวนี้ได้ว่า แอปพลิเคชัน WhatsApp นี้ มีคุณสมบัติที่เทียบได้กับโทรศัพท์และเครื่องบันทึกเสียง เพราะผู้เรียนสามารถสนทนาร่วมกันได้ทันทีคล้ายกับการพูดโทรศัพท์ แต่หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ว่าง ก็สามารถทิ้งข้อความเสียงไว้ได้ อีกฝ่ายหนึ่งก็สามารถมากดฟังเสียงนั้นทีหลังได้ในเวลาที่ตนสะดวก อีกทั้งเสียงที่ถูกบันทึกไว้นั้น ยังสามารถส่งมาให้ผู้สอนตรวจสอบความถูกต้องได้ในภายหลังด้วย และผู้สอนก็สามารถตรวจในเวลาใดหรือที่ใดก็ได้เช่นเดียวกัน

ผลจากการจัดกิจกรรมชั้นประมวลได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น การสังเกต และการสุ่มตัวอย่างสัมภาษณ์ สามารถวิเคราะห์ถึงประโยชน์หรือข้อดีของกิจกรรมนี้ได้ดังนี้

นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมนี้เปิดโอกาสให้ได้ฝึกพูดและฟังมากขึ้น เพราะมีการฝึกฝนการพูดก่อนที่จะส่งข้อความเสียงไปตามคุณสนทนาอีกฝ่าย เนื่องจากต้องการที่จะใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องมากที่สุด

ถึงแม้ว่าในกิจกรรมนี้ ผู้เรียนจะไม่ได้ฝึกพูดตามตอบกับเจ้าของภาษาโดยตรง เนื่องจากอาศัยอยู่ในต่างประเทศและการที่มีงบประมาณที่จำกัดในการจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของภาษาที่เป็นคนไทยมาร่วมกิจกรรมหรือมาเป็นคุณสนทนา แต่การที่มีผู้สอนคอยตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาหลังจากที่กิจกรรมเสร็จสิ้น ก็ช่วยแก้ปัญหาหรือแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการสนทนาได้ เช่นกัน

จากการสัมภาษณ์พบว่าการที่ผู้สอนไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในขณะที่ผู้เรียนกำลังสนทนา กันหรือไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของห้องสนทนา นั้น ๆ ถือว่ามีข้อดี เนื่องจากทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายและกล้าที่จะพูดคุยกันโดยไม่ต้องเกร็งอย่างหรือกลัวว่าจะพูดผิด ในทางกลับกัน หากผู้สอนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของห้องสนทนา อาจทำให้ทั้งผู้สอนและผู้ตอบบัญชีเกิดตันหรือวู๊ดกิ้งก่ากัน รวมถึงการสนทนาครั้งนั้นอยู่ ซึ่งอาจส่งผลให้การสนทนาไม่สามารถดำเนินไปอย่างราบรื่นได้

นอกจากนี้ ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งยังได้ให้ความเห็นว่าการสอนหัวข้อเรียนที่อยู่ในระดับเดียวกัน ก็มีข้อดี เพราะทำให้ได้เรียนรู้เทคนิคและความพิเศษของกันและกัน และการสอนหัวข้อเรียนที่อยู่ในระดับสูงกว่า ก็ยังได้เรียนรู้เทคนิคมากขึ้น ไม่เพียงเท่านั้น ยังมีการนำเทคนิคหรือเคล็ดลับการเรียนที่ได้เรียนรู้จากคุณ师长มาอีกฝ่ายไปใช้ประโยชน์ในเวลาสอบด้วย

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากคุณ师长ทั้ง 2 ฝ่าย หากคุณ师长สอนหัวข้อฝ่ายหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม อาจจะทำให้กิจกรรมครั้งนั้น ไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ ซึ่งผู้สอนได้มีการแก้ปัญหาโดยการให้หาคุณ师长คนอื่น ๆ ให้แทน

นอกจากนี้จากการแบบสำรวจความคิดเห็นข้างต้นแล้ว ผู้เขียนก็ยังได้สำรวจเกี่ยวกับความพึงพอใจในภาพรวมที่มีต่อ กิจกรรมนี้ โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่งพบว่าร้อยละ 95 พอดีในกิจกรรมนี้ และต้องการให้มีกิจกรรมนี้อีกในอนาคต

ดังที่กล่าวไปข้างต้นว่างานวิจัยที่ศึกษาเรื่องการนำแอปพลิเคชัน WhatsApp มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมักมุ่งประเด็นการนำเสนอไปที่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการประยุกต์ใช้แอปพลิเคชัน WhatsApp แต่งานวิจัยที่เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการหรือแนวทางในการนำแอปพลิเคชัน WhatsApp มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรมนั้น ยังมีน้อย ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงมุ่งนำเสนอหัวข้อดังกล่าว ซึ่งในท้ายที่สุดก็จะเป็นประโยชน์ให้แก่การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอีก ฯ ได้

References

- Apple App Store. (2015). *Messaging Applications | Comparison*. Retrieve March 15, 2016, from www.appstore.com
- Appel, R. & Muysken, P. (1987). *Language Contact and Bilingualism*. Amsterdam: Amsterdam University Press.
- Amry, A. B. (2014). The Impact of WhatsApp Mobile Social Learning on the Achievement and Attitudes of Female Students Compared with Face to Face Learning in the Classroom. *European Scientific Journal*, 10(22), 116–136.
- Bansal, D. & Dhananjay Joshi, T. (2014). A Study of Students Experiences of WhatsApp Mobile Learning. *Global Journal of Human-Social Science Research*, 14(4), 26-33.

- Castrillo, M.D., Bárcena, E. & Martín-Monje, E. (2014). New Forms of Negotiating Meaning on the Move: the Use of Mobile-Based Chatting for Foreign Language Distance Learning. *IADIS International Journal on WWW/Internet*, 12(2), 51-67.
- Centre for Modern Languages. (2015). *Thai Language Programme*. Retrieve March 15, 2016, from <http://cml.hss.ntu.edu.sg/Programmes/Thai/Pages/Home.aspx>
- Fitze, M. (2006). Discourse and participation in ESL face-to-face and written electronic conferences. *Language Learning and Technology*, 10(1), 67–86.
- Greany, J. S. 2002. Student perceptions on language learning in a technological environment: implications for the new millennium. *Language Learning and Technology* 6(1), 165–180.
- Grünberg, J. & Armellini, A. (2004). Teacher collegiality and electronic communication: a study of the collaborative uses of email by secondary school. *British Journal of Educational Technology*, 35(5), 597–606.
- Gutiérrez-Colon et al. (2013). Improving learners' reading skills through instant short messages: a sample study using WhatsApp. *Proceedings of WorldCALL 2013 - CALL: Sustainability and Computer-Assisted Language Learning*, Glasgow. 10-13 July 2013.
- Holliman, R. & Scanlon, E. (2006). Investigating cooperation and collaboration in near synchronous computer mediated conferences. *Computers and Education*, 46(3), 322–335.
- Ingram, A. L., Hathorn, L. G. & Evans, A. (2000). Beyond chat on the Internet. *Computers and Education*, 35(1), 21–35.
- Liu, Zhongwen. (2014). A Study on the Application of WeChat in ESP Training. *Theory and Practice in Language Studies*, 4(12), 2549–2554.
- Statista. (2016). *Penetration of leading social networks in Singapore as of 4th quarter 2015*. Retrieve March 15, 2016, from <http://www.statista.com/statistics/284466/singapore-social-network-penetration/>
- Wang, Q. & Woo, H. L. (2007). Comparing asynchronous online discussions and face-to-face discussions in a classroom setting. *British Journal of Educational Technology*, 38(2), 272–286.

WhatsApp. (2016). *WhatsApp Blog*. Retrieve March 15, 2016, from
<https://blog.whatsapp.com/616/One-billion>

Yang et al. (2012). Voice over Instant Messaging as a Tool for Enhancing the Oral Proficiency and Motivation of English-as-a-Foreign-Language Learners. *British Journal of Educational Technology*, 43(3), 448–464.

Yang, Y.-T. C. & Chang, L.-Y. (2007). No improvement-reflections and suggestions on the use of Skype to enhance college students' oral English proficiency. *British Journal of Educational Technology*, 39(4), 721–725.